

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sereno. 189.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Σερήνω τριβένω. ρπς.

Μη λογοποιεί τα δώρα, αλλά προσφέρει μόνον· ὅδε γὰρ ὁ σοὶ προσκομισαί πει, περιεργάζεται, ὅποι καὶ ὅπως χρήσαιο τῷ τῷ. ἀρκεί γὰρ μόνον τὸ δοῦναι, καὶ σοὶ πμην, καὶ ἑαυτῷ παρρησίαν ὀρέξαι.

Τῷ αὐτῷ. ρπζ.

Εἰ καὶ θεῶν ὑπόδομοι ὡς ἐφῆς οἱ κακῶς χροῖνοι τοῖς ἱεροῖς τυγχάνουσιν ἱερεῖς, ἀλλ' αὐτὸς τῷτο ἀγνοεῖς. μὴ ἔτι τὴν προσθεσιν τῆς δωροφορίας ὑβέσσης, τοῖς προῖον τῆς διαπάσης αὐτῆς ἐρευνηῶν, ὡς ἔστι τῷ τῷ δέδωκός, ἴν' εὐθυμίας αὐτῆς ἀπαίτησ, καὶ κείνους τῷ μέλλοντος ἐξέλη λογοθεσίς. ὡσπερ γὰρ οἱ ὀπίδεικτικῶς εὐ ποιούτες, τοῖς ἐνταῦθα κρότοις τὴν ἐκείθεν ἀμείβην ζημιώνται, ἔπως οἱ τοῖς ἐκείσε δίκην χρεωστούτες, ἐνταῦθα περιεξετάζοντες, τῆς ἐκείθεν ἀφίαισιν αἰτίας καὶ πμωείας.

Ἀσκληπίω. ρπη.

Εἰ ὁ ἔρατος ὡς Βιβλίον ἐλίσσεται, καὶ τὰ ἄλλα πίπτει, καὶ ὠρίων, καὶ γῆ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καταχέεται, καὶ πάντα γυμνά καὶ πετραχλισμῶνα τῇ μεγάλῃ ἡμέρῃ τῆς τῷ κυεῖς παρρησίας ἐτοιμάζεται, τῷ χάριν αὐτῆς ἀμελείας, καὶ ἔχῳ εὐθυμίας ὑφέξων εὐτεπίη, ἀλλ' ὡς ἀνεγκλητος λησόμενος, ἀναβάλλῃ τὴν μετὰ μελέτην ὄρα οὐ μὴ τότε σοὶ ἐπέλη ἢ μετὰ γ' ὡσὶς, ὅτε μόνον παρρησὶ ἢ σπόγ' ὡσὶς.

Σερήνω. ρπθ.

Καλὸν μὲν τὸ πμῶν τῶς μάρτυρας τῆς εὐσεβείας τοῖς ἀνθήμασι, ὅσῳ αὐτὸς πεποιήκας. κρεῖττον δὲ τὸ θερα-

Sereno Tribuno. 186.

Ne ad calculos dona exigas: verum duntaxat offer. Nam nec is, qui tibi aliquid attulit, curiosius explorat, ubi & quonam pacto illud infumas. Sufficit eum duntaxat dedisse, atque tibi honorem, ac sibi ipsi fiduciam praebuisse.

Eidem. 187.

Et si apud Deum rei atque obnoxij sunt, ut inquis, Sacerdotes illi, qui rebus sacris improbe vtuntur: at ipse tamen hoc ignora: ne & largitionis propositum contumelia afficias, modum ac rationem, qua ea expenditur, curiosè perferutans (perinde videlicet ac si ob eam causam dederis, ut ipsius rationem exposcas:) & illos, in quos id beneficij contulisti, rationum in futurum referendarum necessitate liberes. Quemadmodum enim qui ostentationis studio boni aliquid agunt, per huiusce vitæ plausus ac laudes futuri praemij detrimento multantur: eodem modo qui eos, qui subeundo illic iudicio, rationibusque referendis obnoxij sunt, hic prius excutiunt atque examinant, eos illic crimine ac supplicio liberant.

A largitione nimia curiositas abesse debet.

Asclepio. 188.

Si caelum libri instar conuoluitur, & astra cadunt, & Orion ac terra, & omnia quae ipsius complexu coercentur, igne conflantur, cunctaque nuda & aperta magno illi Dominicae praesentiae diei praeparantur: ecquid ipse incuria laboras, ac non, ut rationes redditurus, te praeparas, verum ut criminum expers, atque incognitus futurus, poenitentiam differas? Vide igitur ne tum denique tibi in mentem veniat poenitentia, cum desperationi soli locus erit.

Cautenda nimis sera poenitentia.

Sereno. 189.

Pulchrum quidem est pietatis martyres votiuis donis ornare, quemadmodum tu facis. Pulchrius autem ac praestantius

Μαθητῆς principum honor, eorum imitatio.

fuerit, eos, per ea quæ cum virtute ac laude gesserunt, colere. Quamobrem quibus ornatum obtulisti, fac iisdem quoque mores offeras.

Palladio. 190.

Puer, qui ob aurium leuitatem improbis sermonibus deprauatus atque corruptus, abs te profugit, propter obedientiam ad te redit, benevolentiam à nobis edoctus. Quocirca facili ac placido animo eū excipe. Sic enim, & nobis, & tibi ipsi commendabis, nobis videlicet charitatem & benevolentiam, tibi ipsi autem officium atque obsequium præstans.

Calliopo. 191.

Diuina
res com-
miseratio.

Nos vrbes, vt tumultibus laborantes, fugimus: atque in solitudine tumultus inuenimus. Etenim Reip. duces, qui pro suo munere tranquillitatem vrbibus conciliare debent, nunc solitudines in vrbes commutant, earum videlicet incolas in exules conuertentes, nobisque lugubres voces infundentes. Quòd autem diuina res sit commiseratio, ipse quoque scio. Quòd item vlciscendi imbecillitas, plagæ accessio sit, ne id quidem ignoro. Tu ergo, vt qui & opibus ac potentia præditus, & vindicandis iniuriis par sis, iniuriam comprime, atque Rem publicā constitue, nobisque quietem tribue, sedatis nimirum & extinctis solitudinis luctibus.

Lampetio. 192.

Gene. 25.
Quid sit
plantam
Esau te-
nere.

Iacob Esau plantam in ortu arreptam tenebat: hoc videlicet per hanc speciem significans, quòd mens, quæ Deum per puritatem cernit (id enim si interpretaris, Israël sonat) gulæ affectus supplātat. Quòd quidem in illis ipsis impletum est, cum Edom effrænata cuiusdam rabiei significationem dedit, ac primigeniorum honorē edulij seruum effecit.

Gene. 25.

πυθεῖν αὐτοὺς οἷς ἐποίησαν κακοποιή-
μασιν. οἷς τοίνυν προσενήνοχας τὸν
κόσμον, καὶ πύθορον αὐτοῖς καὶ τὸν
τέρας.

Παλλάδιω. ρσ.

Ὁ παῖς ὁ πεφρωγῶς σε δι' εὐχέρειαν
ἀκοῆς λόγους φαύλους φθαρῶς, ἠκέ-
σοι δι' εὐπειθειαν, εὐνοίαν παρ' ἡμῶν
δίδαχθῆς. δέχου τοίνυν εὐμνῶς, καὶ
ἡμῶν καὶ σουτῶ χαλεμῶνος. ἡμῶν,
τιμῶν ἀγάπην, σουτῶ δὲ, τιμῶν χερείαν.

Καλλιόπιω. ρσα.

Ἡμεῖς τὰς πόλεις ὡς θορυβῶδεις
πεφρωγῶν, καὶ θορυβῶς ἐπὶ τῆς
ἐχαπᾶς εὐρήχων. οἱ γὰρ ἠγαμόεις
τῆς πολιτείας, οἱ τὰς πόλεις ἠρεμῶν
προσκονεάζειν ὀφείλοντες, νῦν τὰς
ἐρημίας πολίτῃσι, τὰς οἰκοῦντας αὐ-
τὰς τέροντες εἰς φυγάδας καὶ ἡμῶν
δακρυῶδεις ἐπαντλοῦντες φωνάς. ὅτι
δὲ γέρον τὸ συμπαθεῖν εὐ οἶδα καὶ γὰρ.
ὅτι δὲ τὸ πρὸς ἐκδίκησιν ἀδυνῆες προ-
σχηθῆσι τῆς πληγῆς, καὶ τῆτο οὐκ
ἀγνοῶ. αὐτὸς οὐκ ὡς ἔχον τὸ δύνασθαι,
καὶ ἀρκῶν πρὸς τιμῶν ἀμυνῶν, καὶ παύσον
τιμῶν ἀδικίαν, καὶ ἔσπον τιμῶν πολιτείας,
καὶ δὲς ἡμῶν ἠρεμίας, γείλας τοὺς ἡγ-
νῶς τῆς ἐρημίας.

Λαμπετίω. ρεβ.

Τῆς πέρηνς Ησαῦ ὁ Ιακώβ ἐπέλη-
πτο ἐν τῷ τικτεσθαι, τῆτο σημῶν
ἀπὸ τῆς χήματος, ὅτι ὁ νῆς ὁ βλέπων
θεὸν καθαρότητα. τῆτο γὰρ Ἰσραὴλ
ἐρμηνεύεται, πληρῆσει τὰ πάντα τὰ γα-
γρίμαργα. ὅσα ἐστὶ αὐτῶν ἐκείνων
τετέλεστο. ἠνίκα τιμῶν ἀχαρτερον λυ-
ταν ὁ Εδωμῆτες εἴξατο, καὶ τῆς πρεσ-
βυγενείας τιμῶν πμῶν, οἰκέτην ἐποίησε
βρώσεως.

Τῶ